

norfs-*svenske*) Arbejder med en saadan Eneret, at det *egl. Theater* ikke ogsaa kan bringe det samme Arbejde til Opførelse (§ 4).

2. Saasnart det *egl. Theater* ikke har spillet et Stykke, der tilhører dets Repertoire, efter den eventuelle Lovs Udstedelse i Løbet af 10 paa hinanden følgende Aar, bliver Stykket frit og kan opføres af ethvert Theater.

Herved etableres altsaa en Tidsfrist af 10 Aar — hvis Forslaget bliver Lov, vel omtrentlig til 1ste April 1899 — i hvilken det *egl. Theater* maa gjenoptage af sit enorme Repertoire (o: alle opførte Arbejder) ethvert Stykke, hvortil Theatret vil bevare sin udelukkende Opførelsesret. Da nu Theatret umuligt i 10 Aar kan spille 1,715 Stykker (se Bilag I.), vil en overordentlig Mængde Arbejder frigives, og der tildeles derfor ogsaa Ministeriet en Bemyndigelse til inden de 10 Aars Forløb at frigive, hvad man strax eller senere mener, at Theatret ikke vil opføre. Smidlertid vil Theatret naturligtvis spille en Række af klassiske Værker i de kommende 10 Aar, men den Tvang, der herved paalægges Theatret, maa anses for ubetinget heldig, især naar der ses hen til den nuværende Tilstand, hvor det *egl. Theater* kan forbyde andre saadanne Værker, som det selv aldrig spiller; for Fremtiden maa Theatret spille, hvad det vil unddrage andre, og miste ethvert Stykke, der har hængt i 10 Aar.

Af Hensyn til de indvundne kunstneriske Fordele foreslaar Udvalget, at den i Eftertryksloven af 29de December 1857 § 19 givne Forfrist om afdøde Forfatteres Værker ophæves, forsaavidt den kunde gøres gjældende overfor det *egl. Theater*. I denne Paragrafs Slutning bestemmes der, at 30 Aar efter en Forfatters Død kunne hans Værker spilles af ethvert Theater, naar de falde indenfor de Privattheatrene tilladte Kunstarter, selv om Stykkerne tilhøre det *egl. Theaters* Repertoire. Da Kunstartbegrænsningen efter Lovforslaget bortfalder, hvorved hidtil alle

Arbejder af alvorlig Art (Tragedier, Dramaer, Skuespil, Komedier) unddroges Privattheatrene, har Udvalget anset det for billigt at ophæve denne Bestemmelse, saameget mere som en Forlængelse af denne Tidsgrænse paa 30 Aar til 50 Aar i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Regler for den literære Eiendomsret turde være nærliggende og tilraadelig.

Udvalgets Flertal har samlet sine Endringer i en ny Redaktion af Lovforslaget, saalydende:

§ 1.

Den det *egl. Theater* ifølge Privilegium af 1ste September 1750 tilkommende Eneret til Opførelse af Skuespil i Kjøbenhavn ophæves med den Undtagelse, at der i Tiden fra den 1ste Oktober til den 30te April ikke uden Tilladelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet maa opføres Skuespil eller Opera paa fremmede Sprog (hvortil dog ikke henregnes norfs og svenske) eller Ballet af nogen udenlandsk Trup.

§ 2.

Satet privat Theater maa dog opføre noget til det *egl. Theaters* Repertoire hørende Stykke, medmindre det *egl. Theater* ikke har bragt Stykket til Opførelse efter den Lovs Udstedelse i Løbet af 10 paa hinanden følgende Aar.

Denne Tidsfrist kan det *egl. Theaters* Bestyrelse forlorte overfor Værker, som den ikke agter at lade opføre.

Den i Lov om Eftertryk m. m. af 29de December 1857 § 19 givne Forfrist om Opførelse af afdøde Forfatteres Værker ophæves, forsaavidt den kunde gøres gjældende i Forhold til det *egl. Theater*.

§ 3.

Bevilling til Opførelse af Skuespil i Kjøbenhavn meddeles af Justitsministeren.

Før den 1ste April 1898 maa ingen nye Bevillinger gives for et længere Tidsrum end til den 1ste September 1898, og de nu gjældende Bevillinger maa kun fornyes for samme Tid.

§ 4.

Bevillingshaverne maa under deres Bevillings Fortabelse ikke erhverve fremmede — hvortil dog ikke henregnes norfske og svenske — Forfatteres eller Komponisters dramatiske Værker paa en saadan Maade, at det *egl.*